

04/11/16 THỨ SÁU ĐẦU THÁNG TUẦN 31 TN
Th. Ca-rô-lô Bo-rô-mê-ô, giám mục

Lc 16,1-8

16:1 Đức Giêsu còn nói với các môn đệ rằng: "Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông.

16:2 Ông mới gọi anh ta đến mà bảo: "Tôi nghe người ta nói gì về anh đó? Anh hãy phúc trình về công việc quản lý của anh, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa!"

16:3 Người quản gia liền nghĩ bụng: "Mình sẽ làm gì đây? Vì ông chủ đã cất chức quản gia của mình rồi. Cuộc đất thì không nổi, ăn mày thì hổ người.

16:4 Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ!"

16:5 "Anh ta liền cho gọi từng con nợ của chủ đến, và hỏi người thứ nhất: "Bác nợ chủ tôi bao nhiêu vậy?"

16:6 Người ấy đáp: "Một trăm thùng dầu ôliu". Anh ta bảo: "Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi".

16:7 Rồi anh ta hỏi người khác: "Còn bác, bác nợ bao nhiêu vậy?" Người ấy đáp: "Một ngàn thùng lúa". Anh ta bảo: "Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi".

16:8 "Và ông chủ khen tên quản gia bất lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.

Ở TRONG NHÀ VÀ Ở NGOÀI NHÀ

"Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ." (Lc 16,4)

Suy niệm: Người ta thường nói có "an cư" rồi mới "lạc nghiệp." Thế nên điều tốt nhất cho công việc của người quản gia không phải là nắm giữ nhiều tay hòm chìa khoá cho bằng trước tiên được **ở trong nhà của chủ**. Chính vì thế, khi bị phát giác là phung phí tài sản của chủ, cầm chắc mình sẽ mất việc, tên quản gia bất lương không bận tâm tìm việc làm khác cho bằng tìm một **nơi ở** khác. Bởi vậy anh suy nghĩ tính toán và nói với lòng mình: ***"Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ."***

Điều đó còn đúng hơn nữa đối với những ai được gọi là con cái Chúa. Không còn gì bất hạnh hơn khi bị đuổi ra khỏi nhà của Thiên Chúa vì đã bất trung trong việc quản lý tài sản của Ngài.

Mời Ban: Chúng ta được Chúa thương ban cho ân huệ làm con Chúa, được ở trong nhà Chúa. Nhờ đó Ngài giao cho chúng ta "chức quản gia" để làm quản lý ân huệ Chúa ban như tài năng, sức khoẻ, thời gian... và để chăm sóc những người con cái khác của Chúa. Mời bạn xét mình: Tôi đã sử dụng ơn Chúa với lòng biết ơn và trung thành như "*người quản gia trung tín và khôn ngoan*" biết "*coi sóc kẻ ăn người ở, để cấp phát phân thóc gạo đúng giờ đúng lúc*" chưa?

Sống Lời Chúa: Sử dụng thời giờ, tiền bạc, khả năng cách tiết kiệm và để phục vụ tha nhân và cầu nguyện cho các đồng linh hồn sớm được hưởng hạnh phúc trong nhà Cha trên trời.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, Chúa cho chúng con hạnh phúc làm con cái và được ở trong nhà Chúa. Xin cho chúng con biết luôn trung thành với Chúa để được ở trong nhà Chúa mãi mãi.*